

GIÁO ÁN KỂ CHUYỆN

Mục tiêu giáo dục

Tên truyện

Phiên tòa của chú thỏ

Lứa tuổi

Trẻ em (3-5 tuổi)

Chủ đề

- Mục tiêu: Bé thích thú lắng nghe câu chuyện chú thỏ đã dùng trí tuệ của mình để cứu giúp một vị seonbi đang gặp nguy hiểm.
- Chủ đề: Trí thông minh

Từ khóa chính

Hồ, Thỏ, Seonbi (Học Giả), Phán Xử, Trả Ơn

Văn hóa Hàn Quốc

- Mục tiêu: Bé hiểu seonbi là người thế nào.
- Yếu tố: Seonbi (Học Giả), Khoa cử

Tiếng Hàn

- Mục tiêu: Bé chăm chú lắng nghe câu chuyện và học các cách nói của Hàn Quốc.
- Từ vựng: 선비 (Seonbi – Học Giả), 호랑이 (Hồ), 토끼 (Thỏ), 은혜 (Ơn Huệ)
- Câu nói: 은혜를 갚는다 (Trả ơn).

Chào hỏi

Đặt tay lên rốn! Mình cùng chào nhau nào!

Chào các con! Bà là OOO, "Bà Kể Chuyện Vui Nhộn" đây. Bà sẽ kể cho các con nghe một câu chuyện cực kỳ thú vị.

Giới thiệu tên truyện

Hôm nay bà sẽ kể cho các con nghe một câu chuyện.

Tên truyện ơi, hiện ra nào! Đó là "Phiên tòa của chú thỏ".

Các con đã bao giờ cãi nhau với bạn bè chưa? Có những lúc các con cho lời mình là đúng, nhưng bạn các con cũng cho là lời của bạn ấy đúng. Lúc đó, nếu có một người khác đến và nói xem ai là người đúng thì sẽ thế nào nhỉ? "Phán xử" chính là việc phán đoán xem ai đúng, ai sai. Trong câu chuyện này, chúng ta sẽ bước vào một phiên tòa đặc biệt, đó là phiên tòa của thỏ diễn ra giữa rừng sâu. Hãy cùng nghe xem có chuyện gì xảy ra nhé!

Cùng hát bài hát mở đầu câu chuyện

Hãy cùng bắt đầu hành trình bước vào câu chuyện "Phiên tòa của chú thỏ" nhé!

🎵 **Một Hai Ba Bốn! Câu chuyện bắt đầu! Hãy cùng lắng nghe câu chuyện đầy thú vị này nhé. Tai thật tập trung, mắt thật chú ý. Các con đã sẵn sàng chưa nào? Một Hai Ba Bốn! Xuất phát thôi. Bíp Bíp!**

Kể chuyện

Ngày xưa ngày xưa, có một vị seonbi đang trên đường đi thi khoa cử. Khi đi ngang qua một khu rừng sâu, ông nghe thấy tiếng hổ gầm phát ra từ đâu đó.

"Gầm..."

"Nguy rồi, hình như là có hổ ở gần đây!"

Seonbi run như cầy sấy, vội vã bước đi.

"Gầm..."

Tiếng hổ gầm ngày càng lớn, nhưng lại nghe có vẻ rất buồn.

Tò mò, vị seonbi quay lại và đi về phía có tiếng hổ gầm. Đến nơi, ông thấy một con hổ to lớn bị rơi xuống một cái hố sâu, nước mắt đang rơi lã chã.

"Gầm... Thưa seonbi, xin ngài hãy cứu tôi."

"Nếu ta cứu người, người sẽ ăn thịt ta mất. Xin lỗi, người tự thoát ra đi."

Vị seonbi định bỏ đi, thì con hổ vội vã nói:

"Nếu ngài cứu tôi, tôi sẽ mãi mãi không quên ơn huệ này. Xin ngài hãy giúp tôi ra khỏi đây."

Con hổ khóc lóc van xin.

"Người nói thật chứ?"

Kể chuyện

Vị seonbi thấy con hổ tội nghiệp nên thương hại. Ông định cứu con hổ nên đã kéo một cái cây lớn gần đó và ném xuống hố.

"Đây, người hãy dẫm lên cây mà leo lên đi."

Con hổ dẫm lên cái cây mà seonbi ném cho và nhảy vọt ra khỏi hố. Khi ra ngoài, con hổ to lớn hơn nhiều so với tưởng tượng của seonbi. Vị seonbi sợ hãi nhưng vẫn bình tĩnh nói:

"Vậy thì ta đi đây, từ nay cẩn thận đừng để rơi xuống hố nữa nhé."

Lúc đó, con hổ nuốt nước bọt ừng ực và chặn đường seonbi.

"Gầm! Ta bị nhốt trong hố ba ngày nên bụng đói cồn cào! Ta phải ăn thịt người thôi. Gầm!"

Con hổ đã quên mất ơn cứu mạng của vị seonbi, định ăn thịt ông.

"Này! Người không những không trả ơn mà còn muốn ăn thịt ta sao?"

Vị seonbi run rẩy nhưng lấy hết dũng khí để nói.

"Ta suýt chết đói vì cái hố do con người đào ra! Tại sao ta phải trả ơn người chứ?"

Con hổ cố tình nói lý lẽ cùn và định ăn thịt seonbi.

"Người đã hứa là không ăn thịt ta mà."

Vị seonbi hối hận vì đã cứu con hổ.

Kể chuyện

Đúng lúc đó, một con thỏ đi ngang qua. Vị seonbi nói với con hổ:

"Kia có một con thỏ đi qua, chúng ta hãy hỏi xem ai đúng, ai sai."

"Được. Sau này đừng lật lọng nhé."

Con hổ tự tin đáp vì nó nghĩ thỏ cũng là động vật nên sẽ đứng về phía mình.

"Thỏ ơi, thỏ ơi. Thỏ thông minh tai to ơi. Xin hãy nghe lời ta nói."

Vị seonbi kể lại cho con thỏ nghe câu chuyện cứu hổ.

"Ừm, vậy là ngài muốn tôi phán xử xem ai đúng, ai sai phải không?"

Con thỏ hỏi sau khi nghe xong câu chuyện của seonbi.

"Đúng vậy, ta thấy con hổ tội nghiệp nên đã cứu nó, nhưng nó lại vô ơn định ăn thịt ta."

Vị seonbi trả lời.

"Gầm! Vì con người đào hố nên ta mới bị rơi xuống đó! Vậy tại sao ta phải mang ơn con người? Gầm!"

Con hổ vừa nói vừa liếm mép.

"Thưa ông Hổ, vậy cái hố đó có đúng là do con người đào không ạ? Tôi xem một chút được không?"

Kể chuyện

Con hổ chỉ cho thỏ chỗ cái hố. Thỏ nhìn cái hố, suy nghĩ một lúc rồi nói với con hổ:

"Vậy là ông Hổ đã bị kẹt ở đây, trong cái hố này sao?"

"Đúng! Ta đã bị kẹt ở trong đó!"

"Ông đã rơi xuống cái hố này như thế nào ạ?"

Khi thỏ hỏi lại lần nữa, con hổ nóng tính liền nhảy xuống hố và nói:

"Ta đã bị rơi xuống như thế này đây!"

"Vậy cái cây này vốn đã có sẵn ở trong hố sao?"

"Không. Cái cây này đã ở đằng kia chứ."

Vị seonbi nhanh trí, vội vàng kéo cái cây ra khỏi hố.

"A ha! Thì ra là vậy. Vậy thì, thưa seonbi, ngài hãy tiếp tục lên đường đi."

Thỏ nói. Vị seonbi cảm ơn thỏ rồi rút.

"Cái gì? Mau cứu ta ra khỏi đây! Gầm!"

Lúc đó, con hổ mới nhận ra ý đồ của thỏ, liền gầm lên.

"Hỡi con hổ vô ơn. Người hãy ở lại trong hố mà hối lỗi đi."

Thỏ nói. Và con hổ vô ơn một lần nữa lại bị nhốt trong cái hố.

Giới thiệu Văn hóa và Ngôn ngữ Hàn Quốc

Các con thấy câu chuyện bà kể có thú vị không?

Khi con hổ lại bị rơi xuống hố, chú thỏ đã nói gì nhỉ? Đúng rồi, chú thỏ đã nói là "con hổ vô ơn". Ông bà ta ngày xưa luôn cố gắng báo đáp ơn huệ khi nhận được sự giúp đỡ từ người khác. Điều đó gọi là "trả ơn". Nhưng con hổ thì lại giả vờ như không có chuyện gì xảy ra, dù đã được giúp đỡ. Vì thế, chú thỏ mới nói "con hổ vô ơn" đó các con.

Các bạn nhỏ! Ai đã giúp con hổ khi nó bị rơi xuống hố vậy?

Đúng rồi! Đó chính là một vị seonbi (học giả) trên đường đi thi khoa cử. Vào thời đại Joseon, những người chăm chỉ học tập được gọi là seonbi. Seonbi sẽ học hành thật chăm chỉ để tham gia các kỳ khoa cử. Nếu thi đỗ, họ có thể trở thành quan.

Bạn nào muốn tìm hiểu thêm về "Seonbi" và "Khoa cử", hãy vào trang web "Doran Doran Kho Truyện Kể Của Bà" để tìm hiểu thêm nhé!

Tóm tắt lại câu chuyện

Các bạn nhỏ! Làm sao chú thỏ lại biết được ai nói đúng nhỉ?
Đúng rồi! Chú thỏ đã lắng nghe câu chuyện từ cả vị học giả lẫn con hổ, rồi còn trực tiếp đến xem cái hố nữa. Sau đó, nó đã suy nghĩ rất kỹ xem ai là người nói đúng. Và chỉ bằng vài câu nói, chú thỏ đã lừa được con hổ quay trở lại cái hố. Trí thông minh của chú thỏ thật đáng nể đúng không nào? Các con cũng vậy nhé, khi ai đó cần giúp đỡ, hãy giúp đỡ họ một cách thông minh như chú thỏ nhé!

Hát bài hát kết thúc câu chuyện

Vậy thì, bây giờ chúng ta cùng hát bài hát kết thúc câu chuyện và chào tạm biệt bà nhé!

Cùng hát bài hát kết thúc câu chuyện nào!

🎵 **Một Hai Ba Bốn! Chúng con đã được nghe câu chuyện rất hay.**

Câu chuyện khiến tấm lòng chúng con trở nên ấm áp. Tai thật tập trung, mắt thật chú ý. Vui thật đấy ạ. Một Hai Ba Bốn! Hẹn gặp lại bà ạ. Bíp Bíp!

Chào hỏi

Đặt tay lên rốn! Mình cùng chào nhau nào! Bà Kể Chuyện Vui Nhộn hẹn gặp lại các con trong lần sau nhé. Tạm biệt!